

Lijden om de Naam van Christus.

Ds. J. IJsselstein - 1 Petrus 4:12-19 - Nabetrachtingspreek¹

Liturgie:

Psalm 17:3,4

Psalm 17:8

Lezen 1 Petrus 4:12-19

Psalm 42:1,2,3

Psalm 119:36

Psalm 41:6,7

Gemeente, zo *vrijwillig* als de Heere Jezus Zijn kruis droeg, zoveel *moeite* kostte het Simon van Cyrene om te aanvaarden dat hij het kruis van Jezus van Nazareth dragen moest. We lezen in Mattheus 27:32 (de Heere Jezus is dan op weg naar Golgotha om daar gekruisigd te worden):

En uitgaande, vonden zij een man van Cyrene, met name Simon; dezen dwongen(!) zij, dat hij Zijn kruis (het kruis van Jezus) droeg.

Christus heeft in Zijn lijden en sterven het kruis gedragen en de schande veracht. Daarmee heeft hij de Zijnen voor eeuwig en altijd vrijgekocht van schuld en straf. Daarvan hebben wij vanmorgen bij het Heilig Avondmaal de tekenen en zegels mogen zien, proeven en smaken.

Maar niet alleen de weg van *Christus* is een weg van lijden en kruis dragen, maar ook de weg van een oprecht *christen* is (zij het heel anders) een weg van kruis en lijden.

Kohlbrugge zegt:

Waar het geloof aanvangt, daar blijft het heilige kruis niet achter.

We krijgen het spoedig op de rug om het de Heere na te dragen.

Vanmorgen ging het, hoorbaar en zichtbaar, om het *kruis van Christus* en om de verdienste van Zijn lijden.

Vanmiddag, in deze dienst van dankzegging en nabetrachting, gaat het om het *kruis van de christen*, en om het nut en de zegen van dat kruis.

We overdenken met elkaar wat Petrus schrijft over het lijden van de oprechte *christen*, in het voetspoor van de *Christus*, in 1 Petrus 4, de verzen 12 tot en met 19.

De tekst vindt u in 1 Petrus 4:12-19, waarvan ik u nu alleen het 14^e vers zal voorlezen:

Indien gij gesmaad wordt om de Naam van Christus, zo zijt gij zalig.

Het thema voor de (nabetrachtings)preek van vanmorgen/middag is:

Lijden om de Naam van Christus.

Er zijn twee aandachtspunten:

- 1. Wat we mogen verwachten**
- 2. Wat we mogen doen.**

In de eerste plaats dus:

---

¹ Als het gedeelte grijze tekst weggelaten wordt, is deze preek ook bruikbaar voor een gewone dienst in de lijdenstijd.

1. Wat we mogen verwachten.

We mogen meerdere dingen verwachten, zegt Petrus.

In de eerste plaats **hitte van verdrukking**, hitte van beproeving.

Kijkt u maar in vers 12:

Geliefden, houdt u niet vreemd (kijk daar niet vreemd van op) over de hitte der verdrukking onder u.

Waar moet je dan aan denken, als het gaat om de ‘hitte van verdrukking’?

We zien het vooral terug in de eerdere hoofdstukken van de 1^e Petrusbrief. In hoofdstuk 2:12 zegt Petrus: de mensen zullen *kwelijk van u spreken*. In hoofdstuk 2:19 zegt Petrus: u zult *ten onrechte lijden; zwaarigheid*, pijn en verdriet lijden. In het daaropvolgende vers: u zult, terwijl u goed doet en goed gedaan hebt, *geslagen worden*. In hoofdstuk 3:9 zegt hij: u zult *uitgescholden* worden, in het 16^e vers van hoofdstuk 3: mensen zullen *kwaad van u spreken*. In het 4^e vers van hoofdstuk 4: *zij zullen u lasteren*.

Daar moet u niet vreemd van opkijken! Van deze verdrukking en beproeving!

Petrus noemt het de *hitte* van verdrukking.

En dan mag u denken, letterlijk, aan de *hitte* van de verbranding van christenen.

Bijvoorbeeld door keizer Nero, die zijn feesten verlichtte met in brand gestoken christenen. Je mag denken aan de brandstapels waarop christenen in de middeleeuwen zijn verbrand. En wie weet wat er nu met christenen gebeurt in het Midden-Oosten of op andere plaatsen?

Toch is het meer waarschijnlijk dat we bij de ‘*hitte van verdrukking*’ terug moeten denken aan het 1^e hoofdstuk van deze brief van Petrus. Aan 1 Petrus 1:6-7, waar het gaat over *de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door (de hitte van) het vuur beproefd wordt*.

Het is *Gods manier van werken* om het geloof van Zijn kinderen als goud door vuur te zuiveren, te louteren, te beproeven (zie ook Maleachi 3:1-4).

Vroeger, jongens en meisjes, werd goud gesmolten in een met vuur heet gestookte oven. Als goud heel heet wordt, meer dan 1000 graden (1064 graden om precies te zijn), dan smelt het, dan wordt het vloeibaar.

Waarom wordt het goud zo heet gemaakt, totdat het zelfs gaat smelten? Nou, als het zo heet is, dan wordt het goud mooier, zuiverder, dan gaat het meer glinsteren, dan gaat het meer blinken. Want door de hitte van het vuur, door die hoge temperatuur verbrandt de viezigheid, de verontreiniging die in het goud zat.

En nu zegt Petrus tegen de christenen in Klein-Azië (1:1): de Heere doet met uw geloof als met goud. Hij smelt het in het vuur, om het schoner, om het zuiverder te maken. De hitte van het vuur, doet wel heel veel pijn... Ik zal, zo zegt de Heere, door dat vuur uw trots, uw hoogmoed, uw zonden uitzuiveren... Maar hoe meer Ik dat doe, hoe mooier het goud van uw geloof (dat Ik in u gewerkt heb!) zal gaan glinsteren, zal gaan blinken. En dus: hoe meer eer en heerlijkheid er zal zijn voor God (zie vers 14). Dus dat lijden van Gods kinderen (zoals dat slaan, dat schelden, dat verkeerd over ze praten, die pijn en verdriet in het leven), dat lijden van Gods kinderen is niet in de eerste plaats een *straf*. Dat denken we vaak wel, maar dat is niet zo. Het is in de eerste plaats: *zuivering*.

Denk maar aan Job. De duivel zegt: werp hem maar in het vuur, dan zullen we zien wat er van hem wordt! Dan zullen we zien of het echt is of niet (Job 1:11).

Maar, zo zegt Kohlbrugge: *hoe meer de duivel aan het blazen was, des te meer bewees Gods goud zich als zuiver goud, en de duivel moest weldra een Man naast Job in de oven zien, die ervoor zorgde dat Job in het leven bleef.*

Het kruis dat de Heere Zijn kinderen, net als bij Simon van Cyrene, op de schouders legt, (hoe vrijwillig het bij Jezus was, zo moeizaam ging het bij Simon van Cyrene, en ook bij ons: er staat 'zij dwongen hem'), het kruis dat de Heere Zijn kinderen, net als bij Simon van Cyrene, op de schouders legt, is *dit kruis*: het kruis *van de hitte van de verdrukking*. Van kwaadspreken, van ten onrechte lijden, van pijn en verdriet, van slaan, schelden en lasteren. En daar moeten we, zegt Petrus, niet vreemd van opkijken.

Want, zo heeft de Meester gezegd:

U zult door allen gehaat worden om Mijn Naam (Mattheüs 10:22)

Maar:

Indien u de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer(der) dan u gehaat heeft (Johannes 15:18).

Wat Gods kinderen mogen verwachten?

In de eerste plaats dus hitte van verdrukking en beproeving (vers 12)

In de tweede plaats: **gemeenschap aan het lijden van Christus**.

Zoals Paulus dat zegt in vers 13: *u hebt gemeenschap aan het lijden van Christus*.

Dat wil zeggen: u ervaart iets van wat Hij ervaren heeft, u zult iets doormaken van wat Hij doorgemaakt heeft. Want, als u één bent met Hem, als u Hem kennen mag in de kracht van Zijn opstanding, dan hebt u ook deel aan Zijn lijden, dan wordt u Zijn dood gelijkvormig (Filippenzen 3:10).

Nee, ons lijden, kinderen van God, is geen betaling. De schuld van onze zonden is afbetaald.

Maar onze band met Christus, onze verbondenheid met Hem, ons één zijn met Hem maakt dat we met Simon van Cyrene het kruis opgelegd krijgen, maakt dat we iets te dragen zullen krijgen van... het lijden van Christus (vers 14). Hij werd geminacht, geslagen, gespuugd, beledigd... Hij werd naakt aan het kruis gehangen...

En u, christenen in Klein-Azië, zegt Petrus, hebt gemeenschap aan datzelfde lijden van Christus.

U voelt al lezend, als u dit overdenkt, hoe dat lijden alleen maar te verdragen is in de nauwe verbondenheid en innige afhankelijkheid van Hem die in dit spoor ons is voorgegaan! In eigen kracht kan dit niet.

En het derde wat u mag verwachten (zo staat in vers 14) is: dat u **gesmaad wordt om de Naam van Christus**. Letterlijk staat er: u wordt hard, onredelijk bekritiseerd.

Hij, Christus, werd gesmaad en bespot. Hij werd een verleider genoemd. Hij werd beschouwd als een hoerenkind. Hij werd uitgedaagd: waar is Uw Vader? Waar is God, op Wie U bouwde? Ze hebben Hem aangewezen als een oproermaker, ja, zelfs als een duivel.

En, zo zei de Heere Jezus Christus:

Het zij de discipel genoeg, dat hij worde gelijk zijn Meester, en de dienstknecht gelijk zijn Heer. Indien zij de Heere des huizes Beëlzebul hebben geheten, hoeveel te meer Zijn huisgenoten! (Mattheüs 10:25)

Wat we mogen verwachten?

Hitte van verdrukking, gemeenschap aan het lijden van Christus, gesmaad worden om Zijn Naam, en in de vierde plaats (u ziet het in vers 17): **het oordeel, dat begint van het huis Gods.**

Ook al is aan Adam de Messias beloofd, desondanks rust het oordeel van de zonde nog wel op hem en op zijn hele nageslacht (Genesis 3:17). Dit oordeel bijvoorbeeld: u zult eten brood der smarten (Psalm 127:2).

Ook al is Asaf een kind van God, desondanks (zoals we bijvoorbeeld zien in Psalm 79) deelt hij in het oordeel dat gegaan is over Juda en Jeruzalem bij de verwoesting van stad en tempel.

Is dat oneerlijk, is dat onrechtvaardig?

Nee, dat is het niet. En daarom zwijgen wij ook stil, als de oordelen van de Heere over ons leven gaan, in tegenspoed en verdriet. Dan zeggen we met Asaf: Gedenk niet meer aan het kwaad dat wij bedreven... (Psalm 79:4, ber.). Dan zeggen we met David: gedenk niet aan de zonden van mijn jonkheid, aan de zonden van mijn jeugd (Psalm 25:3, ber.). We leggen de hand op de mond en zwijgen voor de Heere. We zeggen: U bent recht, Heere, ook in Uw oordelen.

Wat we mogen verwachten?

In de 5^e plaats (zoals u ziet in vers 19): **lijden naar de wil van God**, als daar staat:

Zo dan ook die lijden naar de wil van God, dat zij hun zielen Hem, als de getrouwe Schepper, bevelen met weldoen.

Het lijden in ons leven, kinderen van God, is lijden *zoals God het wil*. Het is lijden *naar de wil van God*. Dat wil zeggen: *zo moet het, zo wil de Heere het*.

Het is geen noodlot, het is geen toeval, het is niet de satan die het ons geeft, het komt uit Gods goede hand, die ons leven wil zuiveren en heiligen. Die de zonde en de onreinheid in ons wil verbranden door het vuur van de beproeving. En zo wil God het goud van het geloof, dat Hij in ons hart heeft geplant, zuiveren, tot eer en glorie van Zijn Naam.

En daarom zingen we met de dichter van Psalm 119:36, zoals we nu ook eerst gaan doen: Het is goed voor mij verdrukt te zijn geweest.

- - - -

Het gaat in deze (nabetrachtings)dienst om het lijden van Gods kinderen om de Naam van Christus. We hebben gezien wat we in de toekomst mogen verwachten.

We gaan nu ook in de tweede plaats zien

2. Wat we mogen doen.

Wat wij in de weg van dat lijden mogen doen. Petrus noemt wat dat betreft ook een paar dingen.

In de eerste plaats zegt Petrus in vers 12: **houdt u niet vreemd**.

Dat wil zeggen: wees niet verbaasd. Hij zegt:

Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte der verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwam.

Houd u niet vreemd, wees daar niet verbaasd over, raak niet van zo streek!

De mensen van de wereld zijn verbaasd, dat u niet meedoet met hun uitpattingen (zoals u ziet in vers 4), maar kijkt u toch, kinderen van God, niet vreemd op van verdrukking.

Want dat is *Gods manier van werken*. Zo zal het gaan, sterker nog: *zo moet het...!*

De *Christus* moest lijden en door lijden ingaan in heerlijkheid. Dat was een Goddelijk *moeten!* (Mattheüs 16:21, Lukas 24:26)

Maar dat geldt ook de ware christen, dat geldt ook Gods kinderen. Ook voor hen is het een Goddelijk moeten.

Wij *moeten*, zo zegt Paulus, *door vele verdrukkingen ingaan in het Koninkrijk van God* (Handelingen 14:22). Door lijden tot heerlijkheid.

Paulus zegt in hoofdstuk 1:6: *dat is nodig*. En in hoofdstuk 3:17 zegt hij: *het is de wil van God!*

Dus, wees daar niet verbaasd over.

Denk niet (in tegenspoed, beproeving, aanvechting, spot en smaad), denk niet dat het de Heere door de vingers glipt. God is heus wel in staat om ons voor lijden te bewaren.

Maar Hij vindt het beter voor ons dat we lijden...

En Hij heeft er een hoger doel mee, namelijk om de echtheid van het in ons gewerkte geloof openbaar te maken, door de zonde, door onze hoogmoed en trots uit ons leven te verbranden en uit te zuiveren.

Wat we moeten doen?

In de eerste plaats: niet verbaasd zijn. In de tweede plaats zegt Petrus: **verblijdt u**.

Kijkt u maar in vers 13:

Maar gelijk u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo verblijdt u; opdat u ook in de openbaring Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen.

Verblijdt u, verheugt u! Wat een voorrecht, wat een eer! Om te lijden in het spoor van de lijdende Zaligmaker.

Paulus noemt het in Filippenzen 1 *genade*, als hij zegt:

Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden (Filippenzen 1:29).

Dat is tegenspoed? Nee, dat is genade!

Denk maar aan Petrus en de apostelen, als zij terechtstaan voor de raad der Joden.

Ze worden ondervraagd en gezeseld, en hen wordt verboden nog iets te zeggen in de Naam van Jezus. En, zo staat er:

Zij lieten hen gaan. Zij dan gingen heen van het aangezicht des raads, verblijd zijnde, dat zij waren waardig geacht geweest (het was genade!), om Zijns Naams wil smaadheid te lijden. (Handelingen 5:40-41)

Als u nu, zo zegt Petrus, deelgenoot bent aan het lijden van Christus, verblijdt u dan. Het is maar een heel lichte verdrukking, die heel snel voorbij gaat.

En daarna mag u zich dubbel verblijden *in de openbaring van Gods heerlijkheid*.

Verdrukking, tegenspoed, pijn en verdriet in deze wereld, willen ons oog en ons verlangen richten op wat komt: op de eeuwige heerlijkheid (2 Korinthe 4:17).

Als u zo leeft, dan is er voor *nu*: troost, verlichting en blijdschap. En voor *straks*: een blij vooruitzicht.

Als wij met Hem lijden, dan zullen wij ook met Hem verheerlijkt worden.

(Romeinen 8:17)

Blij vooruitzicht dat mij streelt, ik zal op Uw tijd, ontwaakt Uw lof ontvouwen (Psalm 17:8, ber.). En dus, kinderen van God, hoofd omhoog in alle verdrukking en lijden, want uw verlossing is aanstaande.

De zaligheid komt? Straks? Nee, het beginsel van de zaligheid is hier al. Midden in verdrukking en vervolging, is hier op aarde al een beginsel van de eeuwige sabbatsrust (Zondag 38). Kijk maar in vers 14:

Indien gij gesmaad wordt om de naam van Christus, zo zijt gij zalig.

Waarom? Omdat, zo zegt Petrus, *de Geest der heerlijkheid*, omdat *de Geest van God op u rust*. Het is dus de vrucht van het werk van God de Heilige Geest, dat u mag gaan in het spoor van de verachte en gesmade Christus.

Het kan ook niet anders. Het kan alleen in Gods kracht.

Indien gij gesmaad wordt om de naam van Christus, zo zijt gij zalig.

Zei de Heere Jezus dat eerder ook Zelf niet?

Zalig zijt gij, als u de mensen smaden, en vervolgen, en liegende alle kwaad tegen u spreken, om Mijnentwil. Verblijdt en verheugt u; want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij vervolgd de profeten, die voor u geweest zijn.

(Mattheüs 5:11-12)

Roemt dan, zegt Paulus, in verdrukking! (Romeinen 5:3-4).

Ondertussen voelt u, al luisterend en lezend met mij, denkend aan de pijn van de verdrukking, dat die beproeving en loutering ook echt alleen maar te verdragen is door dat werk van de Heilige Geest, die aan Christus verbindt. Het kan alleen maar als de Geest op ons rust. Het kan alleen maar in de nauwe verbondenheid en innige afhankelijkheid van Christus die in dit spoor ons is voorgegaan! In eigen kracht kan dit niet.

En ondertussen vraagt u zich ook bij uzelf af: hebben wij in Nederland dan wel zoveel verdrukking en vervolging?

Dat is *gewoonlijk* wel het deel van de Kerk.

Paulus schrijft aan Timotheüs:

Allen, die godzalig willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden
(2 Timotheüs 3:12).

Het is buitengewoon en uitzonderlijk dat de kerk in Nederland rust en vrijheid geniet. Dat is niet gewoon. Laten we voorbereid zijn op andere tijden, op meer gewone tijden, en misschien wel op meer *gezegende* tijden van verdrukking, smaad en vervolging.

Want: *het moet!* Als loutering van het oprechte geloof.

In de weg van de loutering zal ook het onderscheid openbaar komen tussen *schijn* en *zijn*.

Denkt u maar aan de gelijkenis van het zaad op de steenachtige plaats. Die op de steenachtige *plaatsen* bezaaid worden, als zij het Woord gehoord hebben, ontvangen het terstond met vreugde, maar zij...

Hebben geen wortel in zichzelf, maar zijn voor een tijd; daarna, als verdrukking of vervolging komt om des Woords wil, zo worden zij terstond geërgerd (Markus 4:16-17)

Vervolging en verdrukking zoals die er bijvoorbeeld is in Sudan, in het Midden-Oosten, in Noord-Korea, in China, zulke vervolging en verdrukking kennen wij hier in Nederland niet.

Maar daarbij moeten we niet over het hoofd zien dat, hoewel er geen sprake is van openlijke vervolging, Gods kinderen wel te lijden hebben onder verachting, minachting, kwalijk spreken door anderen, alsook onder heel veel andere vormen van lijden, moeite en verdriet.

U zegt: Maar, je hoeft natuurlijk ook niet om verdrukking te *vragen!*
Nee, dat klopt. De Bijbel zegt: als het goed is, dan komt het vanzelf.

Wat mogen we, als die verdrukking komt, in die omstandigheden doen?

Petrus zegt: wees niet verbaasd, maar verblijdt u, en in de derde plaats: **schaam u niet!**

Kijkt u maar in vers 16:

Maar indien iemand lijdt als een Christen, die schame zich niet, maar verheerlijke God in dezen dele.

Nee, het gaat niet om lijden als een kwaaddoener (vers 15), als een dief of moordenaar, als iemand die de wet overtreedt, als iemand die strafbare feiten pleegt, en ook niet als een bemoeial die alleen maar onrust en verdeeldheid zaait. Maar als u lijdt als een christen, voor de Naam van Christus, dan hoeft u zich niet te schamen.

Hoewel, alles wat Petrus tot nu toe gezegd heeft over de hitte van de verdrukking, daar *zou* je je als mens wel voor gaan schamen: voor verachting, spot, oneerlijke veroordeling, onheuse bejegening...

Ja, maar denk dan maar tot uw verwondering en blijdschap, kinderen van God, aan wat uw Meester overkwam. Wat een schande, wat een schaamte! Hij werd gelasterd, gespuugd, bespot met een purperen mantel, een doornenkroon en een rietstok in Zijn hand, en Hij werd naakt aan het kruis gehangen, tussen twee misdadigers...

Maar Hij heeft (dat was het wonder, wat we vanmorgen in het vieren van het Heilig Avondmaal in onze harten mochten zien en proeven) Hij heeft, als de overste Leidsman en Voleinder van het geloof *voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis gedragen en* (en dan komt het) *de schande veracht* (Hebreeën 12:2).

Wat een voorrecht, wat een zegen! Wat een genade om achter Hem aan te lopen, om Zijn voetstappen te drukken (1 Petrus 2:21), en om stil te zwijgen. Want ook Jezus zweeg stil (Mattheüs 26:63).

Wee u, wanneer al de mensen wel van u spreken (Lukas 6:26a).

Zalig, als zij u smaden, om Mijn Naam!

Want daardoor wordt God verheerlijkt. Door de weg van uw lijden.

Wat we mogen doen? Petrus zegt: wees niet verbaasd, verblijdt u, schaam u niet, maar (vers 16): **verheerlijk God**. Petrus zegt:

die schame zich niet, maar verheerlijke God in dezen dele.

Je zou ook kunnen lezen: laat hem God verheerlijken in die Naam.

Met andere woorden, ga in die moeilijke omstandigheden, niet schaamtevol zwijgen over de Naam van de Heere Jezus Christus. Maar doe wat de apostelen deden.

Men zei: 'u mag niet meer spreken in de Naam van Jezus. Maar zij zwegen niet. Ze gingen heen, verblijdt zijnde, en (zo staat er):

En zij hielden niet op(!), allen dag, in de tempel en bij de huizen, te leren, en Jezus Christus te verkondigen. (Handelingen 5:42).

Ondertussen staat er in deze verzen een indringende waarschuwing voor alle onbekeerden, voor de onbekeerden in Klein-Azië destijds, maar ook voor alle onbekeerden onder ons.

Kijkt u maar in vers 17:

Als het oordeel begint van het huis Gods...

Als Gods kinderen vanwege hun zonden, hoewel hun schuld vergeven is, als Gods kinderen vanwege hun zonden hier op aarde niet vrij zijn van Gods rechtvaardige oordeel

(we erkennen en belijden ook, dat we die oordelen waard zijn), als het oordeel begint van het huis Gods, wat moet er dan toch worden van u, die nog onbekeerd bent?

Wat zal het einde dan zijn van u, die het Evangelie van God ongehoorzaam bent?

Zo vaak is er geklopt op de deur van uw hart, zo vaak bent u genodigd, maar u hebt niet geluisterd. Ongehoorzaam als u was en bent, hebt u geweigerd om te komen, u hebt het aanbod van genade veracht en het bloed van Christus vertrapt.

Hoe zal uw einde zijn?

Geef de Heere Jezus daar Zelf niet het antwoord op? Wat was het einde van de man zonder bruiloftskleed? Was het niet de buitenste duisternis? Daar zal weinig zijn, eindeloos verdriet, en knersing van tanden, vanwege de eeuwig blijvende haat in uw hart tegen God, tegen Christus, tegen de gezaligden en tegen uzelf (Mattheüs 26:12-13).

En (vers 18):

Indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt...

Noach werd ternauwernood gered van de zondvloed, in de reddingsboot van de ark, door God ontruikt aan de oude wereld die onderging onder de vloed van het water (2 Petrus 2:5).

Indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen? (Zie ook Spreuken 11:31)

Doorzie toch uw lot, hoe zult u rechtvaardig verschijnen voor God?

Alleen het bloed van de Heere Jezus Christus, kan u redden van de eeuwige ondergang. Niets anders, werkelijk niets anders zal u kunnen baten in het rechtvaardige oordeel van God.

Maak toch grote haast, onbekeerden, schijngeelovigen.

Wie Hem nederig valt te voet, zal van Hem zijn wegen leren (Psalm 25:4, ber.).

Maar:

Een man, die, dikwijls bestraft zijnde, den nek verhardt, zal schielijk verbroken worden, zodat er geen genezen aan is (Spreuken 29:1).

Zo dan, zo eindigt 1 Petrus 4 in vers 19:

Zo dan ook die lijden naar de wil van God, dat zij hun zielen Hem, als de getrouwe Schepper, bevelen met weldoen.

Wat we mogen doen in verdrukking, in lijden en verdrukking? Petrus zegt: wees niet verbaasd, verblijd u, schaam u niet, verheerlijk God, en (dat is het vijfde): **beveel uw zielen aan God, aan uw getrouwe Schepper.**

‘In uw handen, o, almachtige en getrouwe Schepper, beveel ik mijn ziel.’

Het is de echo van de roep van de stervende Christus aan het kruis:

Vader, in Uw handen, beveel Ik Mijn geest (Lukas 23:46).

In Gods handen geven, in de handen van de Vader geven, dat deed de Heere Jezus in Zijn diepste lijden.

Die, als Hij gescholden werd, niet wederschild, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt (1 Petrus 2:23).

Hij gaf het lijden over aan Zijn Vader, en uiteindelijk ook Zijn geest: Vader, in Uw handen, beveel Ik Mijn geest.

Die weg, kinderen van God, *moeten* we gaan. Want we *moeten* door veel verdrukking ingaan in het Koninkrijk Gods. Zo is Gods manier van werken. Dat is volgens Gods plan. Maar ondertussen mogen we (in vertrouwend opzien tot de almachtige Schepper, die zo getrouw is al sterk) ons leven, onze lijden, ons hart en onze ziel in Zijn handen bevelen. *Bevelen met weldoen*, zegt Petrus. Bevelen met de goed doen, met goede werken. Dat voorbeeld van de Heere Jezus volgend: Schelden? Nee, ik scheld niet terug. Lijden? Nee, ik dreig niet. Ik geef het over in de handen van mijn getrouwe God en Vader.

*Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende.
Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige*
(Hebreeën 13:13-14).

Zo iemand achter (Christus) wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge (Hem). (Mattheüs 16:24)

Maar vrees ondertussen niet...

Vrees geen der dingen, die gij lijden zult (zegt Johannes op Patmos). Ziet, de duivel zal enigen van ulieden in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt; en u zult een verdrukking hebben van tien dagen. Zijt getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens (Openbaring 2:10).

Jazeker, u zult van allen gehaat worden om Zijn Naam, *maar die volstandig zal blijven tot het einde, die zal zalig worden* (Mattheüs 10:22).

Want niet alleen *Zijn* weg, maar ook *onze* weg is een weg van lijden. Van lijden *tot heerlijkheid!*

Laat dat, als een troostrijke wetenschap, u, kind van God *onder het kruis*, maar verlangend doen zingen:

*Nu reis ik getroost onder 't heiligend kruis,
Naar 't erfgoed daarboven, in 't Vaderlijk Huis* (R.M. McCheyne)

Amen.